

saa vi kunne tage Redskabet med og gaa vor Vej. Men denne Slaphed, kan jeg gerne sige, denne Mangel paa Lyst til Arbejde, som efter min Opfattelse i høj Grad forefindes inden for Statsbanedriften, er en Følge af det nuværende System. Det forekommer mig, at skulle vi for Alvor søge at faa en økonomisk Drift indført ved Statsbanerne, maa noget af det allerførste være det, at man tilvejebringer en ny Organisation, den Organisation, som i Hovedtrækkene er fremsat i det foreliggende Forslag. Det vil ogsaa direkte bringe Besparelser med sig paa forskellige Punkter. Forholdet er jo det, at Generaldirektionen skal holde Fællesmøder, og i disse Fællesmøder ville de store Sager blive behandlede. Generaldirektøren og Direktørerne ville komme til at forhandle med hinanden. Nu er Forholdet det, at Afdelingscheferne og Generaldirektøren kun staa i Forbindelse med hinanden gennem Skrivelser, Indstillinger og Resolutioner. For Fremtiden komme de derimod sammen og tale med hinanden om de foreliggende Spørgsmaal, og Udvekslingen af Skrivelser formindskes, hvorved spares Arbejdskraft i Kontorerne. Desuden er det min bestemte Overbevisning, at naar en saadan Forhandling kommer i Gang, skulle de nok vide at ramme det rigtige. Vi ere hermed fritagne for den Ensidighed i Afgørelsen, som vi ere udsatte for, naar hele Afgørelsen er lagt i en Mands Haand, Generaldirektørens. Det er naturligt, at naar det er Sager angaaende Trafikken, er det Trafikdirektøren, som tager Ordet og vejleder Kollegerne. Mulig kunne disse have en eller anden Indvending, mulig kan det være saaledes, at Trafikdirektøren vil bruge lidt for mange Penge; de andre kunne da bremse lidt i den Henseende. Saaledes naturligvis ogsaa i andre Sager. Bane- direktørens særlige Spørgsmaal ville paa samme Maade kunne have godt af at komme under Diskussion i en Forsamling som den, her er Tale om. Man mener altsaa at raade Bod paa de Ulemper, som den nuværende Organisation har affødt, ved at indrette denne omtalte General- direktion. Her skulle altsaa alle vigtige Sager behandles. Jeg er for mit Vedkom- mende aldeles ikke bange for, at General- direktøren skal blive stillet i Skygge i denne Direktion. Jeg føler mig overbevist om, at hvis han er en dygtig Mand, en Mand, som er sin Plads voksen, skal han nok ved enhver Lejlighed vide at hævde sin Myndighed, sin Overlegenhed i en saad- an Generaldirektion. Endelig er der jo

da heller ikke stor Sandsynlighed for, at han vil komme til at indtage en mindre fremtrædende Stilling i Sæmmentillet med de andre Direktører, naar nu Forholdet er det, at dersom han ikke kan sætte sin Villie igennem i Direktionen — og saa- ledes er det foreliggende Forslag — kan han henvende sig til Ministeren for offent- lige Arbejder og formaa ham eller i alt Fald søge at formaa ham til at træffe en anden Beslutning end den, som Flertallet af Direktørerne har truffet. Nej, Faren ligger efter min Opfattelse ikke paa dette Punkt, den ligger ikke deri, at General- direktøren faar for liden Magt og Myndig- hed under den Ordning, som er foreslaet i det foreliggende Forslag; Faren ligger derimod paa et helt andet Sted, Faren vil fremtidig — saa længe vi have den nu- værende højtærede Minister for offentlige Arbejder, er der ingen Fare paa dette Punkt — ligge deri, at Generaldirektøren, selv om han ikke er en særlig dygtig Mand, kan komme i et intimt, ven- skabeligt Forhold til den paagældende Minister, og at han saaledes alligevel, trods vor Organisation, bliver Enevoldsherre i Statsbanerne. Jeg er, som sagt, ikke bange for, at det vil ske foreløbigt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den Omstændighed, at denne Lov bliver vedtagen nu, og at den nuværende Minister for offentlige Ar- bejder faar Lov til at gennemføre den, vil bidrage sit til, og vil være en Garanti for, at denne Lov ogsaa for Eftertiden vil blive fortolket og gennemført i den Aand, hvori den er given her fra Rigsdagens Side, og at man i alt Fald vil have Van- skelighed ved at komme uden om det. — Dernæst skal jeg med Hensyn til Direk- tionen ogsaa gøre opmærksom paa, at den Inddeling af Statens Jernbanenet, som vi nu have, den saakaldte Sektionsinddeling, for Fremtiden vil falde bort. Vi have for Øjeblikket 10 Banesektioner og 9 Trafik- sektioner, og det er da særligt dem, jeg fæster Opmærksomheden paa. De falde jo for øvrigt ikke sammen og kunne jo ikke falde sammen, da de ikke ere lige i Tal i dette Øjeblik. De ville, som sagt, ifølge Forslaget blive ophævede, og der vil komme en ny Inddeling i Stedet, saaledes at Statsbanerne blive inddelte i indtil 6 Kredse, altsaa i større Afdelinger, og der komme Trafikafdelingerne til at falde sam- men med Baneafdelingerne. Hvis der bliver 4 Kredse, kunne altsaa de 4 Maskin- inspektører træde til som tredie Medlem i hver af disse Styrelser. Denne ny Deling ude i Linien, i den lokale Forvaltning,